

100347

100347

Vårt Land Fredag 26. april 1991

Dødsstraff og moral

Det lar seg ikke gjøre å fraskrive seg muligheten for å gjeninnføre dødsstraff for de verste krigsforbrytelser, forræderi og torturisme, uten samtidig å fordømme «rettsoppgjøret» i Norge, og altså uten endelig å innrømme at dødsstraffene over en del nordmenn og tyskere etter siste krig var et grovt overgrep og et alvorlig brudd på «moralske lover».

Det lar seg nemlig heller ikke gjøre - som Justiskomiteéns formann med meningsfeller gjorde et ynkelig forsøk på i fjernsynets «Fredagsforum» 22. mars i år - å bortforklare en slik selvmotsigelse med å hevde at det norske folk i årene etter krigen har gjennomgått en «rettsutvikling» og nådd et høyere moralsk nivå.

For hva har justiskomiteéns formann og hans meningsfeller å påberope seg for en slik påstand?

Det kan jo iallfall ikke være den alminnelige drapsmengde, som i løpet av det siste halvt hundre år har gjennomgått en «rivende utvikling» fra omkring ett drap i året, som den gang kunne oppskake folket i lange tider, til opptil flere drap om dagen, som nå for tiden folk flest knapt nok lar seg merke med.

Og det kan jo heller ikke være drapsmåten, som i løpet av samme tid har gjennomgått en tilsvarende «rivende utvikling».

I dag godtar således lagretten - den norske «folke-domstol» - at hustruer og sønner tar saken i sin egen hånd og både avsier og fullbyrder dødsdommer over ekte menn og fedre, som de finner for plagsomme.

Og i dag ikke bare godtar, men medvirker staten til, at det årlig års drepes over 15.000 norske barn i mors liv. Og det skjer uten motstand fra biskopene i Den norske kirke, som synes mer opp-tatt av håndhevingen av de verdslige lover enn etterlevelsen

av de gudommelige bud og som derfor i sakens anledning ikke foretar seg annet enn å rettsforfølge og utelukke de prester som - med alle midler - forsøker å sette en stopper for denne drapsbølge.

Det er med andre ord på de hne bakgrunn iallfall vanskelig å se forslaget fra enkelte politikere om å forplikte Norge til ikke å gjeninnføre dødsstraff i krig som noe annet enn et forsøk på å fremstille seg selv og det norske folk som mer moralsk fintfølen-de enn det finnes noe som helst holdepunkt for, altså må skjule

for verden den virkelige og elendige moral- og rettstilstand i vårt land.

Av Anders Melteig, Oslo